

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKT. KNUDS SKOLE

1946/47

Statens pædagogiske Studiesamling
København

NYE ELEVER bedes indmeldt snarest muligt hos Bestyreren. Daabs- og Koppeattest forevises ved Indskrivningen. Optagelsesprøve holdes efter Aftale.

BESTYREREN (eller hans Stedfortræder) træffes alle Skoledage Kl: 12^{1/2}—13^{1/2}.

SKOLENS TELEFONER:

Kontoret: Eva 1525 Kl. 12^{1/2}—13^{1/2}.

Portneren: Vester 2628.

Skolen paatager sig intet Ansvar for Viderebefordring af telefoniske Meddelelser.

Eleverne maa som Regel ikke benytte Skolens Telefon.

SAGER, som eventuelt afleveres til Portneren (Indgang Nr. 4 A) til Besørgelse til Elever, maa være forsynet med tydeligt Navn.

Ferier og Fridage 1947—48.

Efteraarsferie: 19.—26. Oktober (incl.)

Juleferie: 23. December til 6. Januar (incl.)

Paaskeferie: 24.—30. Marts (incl.)

Pinseferie: 15.—18. Maj (incl.)

Alle Helgens Dag.

Sankt Knud Konge.

Fastelavns Mandag.

Kongens Fødselsdag.

Store Bededag og Lørdagen efter.

Kristi Himmelfartsdag.

Kristi Legems Fest.

Jesu Hjertes Fest.

Grundlovsdag.

Valdemarsdag.

SKT. KNUDS SKOLE

MEDDELELSER OM SKOLEAARET 1946 – 1947

ved

FR. KÜPFERLE, cand. mag.
BESTYRER

KØBENHAVN 1947

INDHOLD

	Side
Til Indledning.....	3
Mindetale om Kong Christian X.....	4
Brudstykker af Skolens Dagbog.....	5
Lærerpersonalet i 1946—47.....	7
Lejrskolen.....	7
Et Barndomsminde om Pater Sialm.....	8
Eksaminer 1946.....	9
Lille Peter skal i Mellemskolen.....	12
P. Schalk in Memoriam.....	14
Til Minde om Pater Herman Lucas S. J. ...	15
† U. C. Geddey.....	16
Aarets Elever.....	17
Navne og Nyt.....	19

Til Indledning

Med Udgangen af Skoleaaret 1945—46 havde Skolens hidtidige Bestyrer, mag. art. II. Kossmann ønsket at trække sig tilbage. Der er Grund til at udtrykke en Tak for den Indsats, som den forhenværende Bestyrer har gjort ved at bringe Skolen frelst igennem de vanskelige Krigsaar, saaledes at de blev en Periode, der trods de stadigt voksende Vanskeligheder dog kendetegnedes ved mangen en frisk Fornyelse i Skolens Undervisning og daglige Drift.

Hvad der saaledes var begyndt, kunde i det store og hele videreføres, om end den almindelige vedvarende Krisetilstand og ikke mindst Hr. Geddeys pludselige Død bragte mere Uro og Veksten ind i Arbejdet, end godt var. Det Ønske, der blev fremsat i forrige Aars Program om en større Indsats paa Opdragelsens Omraade baade fra Hjem og Skole, er i ikke ringe Grad blevet opfyldt. Det har været glædeligt at konstatere, hvorledes Disciplin og Orden nu atter bevæger sig hen imod den Standard, som er uomgængelig nødvendig, hvis Fædrelandet skal komme sig efter de moralske Skader, Krigsaarene har foraarsaget. Endnu er vi et Stykke fra Maalet, og en Appel om Samarbejde med Hjemmene er aldrig overflødig, men heller ikke forgæves. Det gælder stadig om at vække Evnen til at skelne mellem godt og ondt, men i ikke mindre Grad gælder det om at udvikle Børnenes Vilje til at handle efter denne Erkendelse. Til Danmarks moralske Genrejsning hører Arbejdsomhed og Offervilje, men for at overvinde den Klassekamp, der endnu hærger Samfundet, maa disse Egenskaber være parret med en i Kristendommen sikkert forankret Forstaaelse for Folkets forskellige Stænder, deres Nød og deres Op-gaver. Derfra aabner sig da atter Udsynet til hele den lidende Menneskehed, over for hvilken intet kristent Menneske i Dag kan være ligegyldig. Det har været tankevækkende at se, med hvilken Iver de mindre Elever har deltaget i „Red Barnet“s Arbejde, mens de højere Klasser har vist sig noget mindre interesserede, skønt man paa Forhaand maatte vente, at Evnen til at yde et Bidrag her var større. En vis Blaserthed over for Rødslerne er vel en uundgaaelig Følge af at være opvokset under Krigen; men det maa være Opdragerens Maal at bibringe de unge en levende Forstaaelse af det Skæbnefællesskab, der bestaar mellem Folkelagene. Denne Forstaaelse bygger paa Erkendelsen af vor Samhörighed som Guds Børn, og derfor er intet nyttigere, intet mere heldbringende for vor Tid end en Ungdom, hvis Kristendom er et levende Arvegods. Dermed begynder Verdens Frelse, og derfor er ogsaa den betonedede kristne Opdragelse den Kurs, Sankt Knuds Skole med alle Kræfter vil styre efter i det nye Skoleaar.

Mindetale om Kong Christian X.

Kære Elever!

For lidt over en Maaned siden var Skolen samlet her i Gymnastiksalen, og jeg stod paa det samme Sted for at meddele jer, at Skolens mangeaarige Dansklaerer, Hr. U. Geddey, pludselig var blevet taget fra os ved Døden. Nu i Dag har jeg igen den smertelige Pligt at tale til jer om et Dødsfald. Denne Gang er Sorgen endnu større, fordi hele Landet stander i Vaande. Kong Christian X., som vi holdt saa meget af, og som vi med Stolthed saa op til, er ikke længere blandt de levende. Tung er denne Sorg, fordi vi i saa mange Aar ved de inderligste Baand følte os knyttet til ham og ikke mente at kunne undvære ham.

Dog er der ikke blot Sorg i den sidste Nats Budskab om Kongens Dod, men det bringer ogsaa en Trøst. Det er en stor Mand, der er gaact bort, og aldrig vil vi kunne glemme hans Storhed. Den var jo Landets Stolthed og Ære. Og I kan være ganske sikre paa, at lige saa længe der er nogen i Fremtiden, der skriver Danmarks Riges Historie, lige saa længe vil Christian X. nævnes og omtales med den dybeste Respekt. Dette er vor store Trøst i denne Sorgens Time.

Jeg skal ikke indlade mig paa at skildre Kong Christians Betydning for vort Land og vort Folk. Lige for en lille Times Tid siden er dette blevet gjort i Radioen. Jeg kan ikke gøre det bedre. Men een Ting vilde jeg gerne fremdrage her og minde jer om, og det er Kongens Tanker og Ønsker angaaende Danmarks Ungdom. I ved selv, at Born og de unge havde hans Kærlighed. Men han ventede ogsaa store Ting af den danske Ungdom. Først og fremmest Gudsfrygt, som han selv var gennemtrængt af Ærefrygt for den Allersøjeste i Himlen. Gudsfrygt er jo Begyndelse til al Visdom, og en Ungdom, der ikke giver Gud, hvad Guds er, ligner et Hus, der mangler det faste Fundament. For det andet ventede Kongen, at danske Drengene kan og vil noget, at de gør sig dygtige til i Fællesskab at løfte Arven fra Fortiden og bygge Landets Fremtid op, navnlig nu, da saa meget er slaaet i Stykker. Ruinerne kalder paa kyndige og flittige Hænder.

Kære Elever, jeg haaber, at I vil være med til at opfylde Kong Christians store Ønske; at I vil være blandt de dygtige og energiske. I kan ikke være andet bekendt, for Klodrianer er Fædrelandet virkelig ikke tjent med. Derfor opfordrer jeg jer i denne Time til som Afskedshilsen at love Kong Christian tre Ting: for det første, at I aldrig, saa længe I lever, vil glemme ham. Hans Navn, hans Skikkelse, hans Ord, hans Ønsker skal altid staa lyslevende for jeres indre Øje, naar vigtige Afgørelser skal træffes. Hold Vagt omkring hans Ord og Ønsker, ligesom den Dreng i Besættelsestiden sagde, da han blev tiltalt af en tysk Soldat: »Hvem er den høje Herre, der alene rider gennem Gaderne?« — »Det er vor Konge,« svarede Drengen. — »Er der da ingen til at beskytte ham?« lød det næste Spørgsmaal. — »Det gør vi alle sammen,« var Drengens raske Svar. »Det gør vi alle sammen,« lad dette være jeres Løsen og hold Vagt om Kongens store Ønske.

For det andet: Glem aldrig de højtidelige Øjeblikke i den afdodes Liv. Jeg tænker nu ganske særlig paa den Dag, da han i Rigsdagen

blev hyldet af Folkets Repræsentanter, og der blev sagt ham Tak for, at han havde holdt Landet udenfor den første Verdenskrig. Da rejste Kongen sig og sagde: »Den Tak skal gaa højere op, op til Gud.« I det Øjeblik, disse Ord kom fra hans Læber, var det, som om ikke blot Takken, men han selv blev løftet højere op og gjort til et lysende Eksempel for os alle. Hverken i gode eller onde Dage skal vi Mennesker glemme Gud, men give ham Æren, saaledes som Retsindigheden og Sandheden kræver det.

For det tredje: den Aand, som Kong Christian i sin lange Regeringstid var besjælet af, nemlig Retsindighedens, Retfærdighedens og Endrægtighedens Aand bør ogsaa være den Kraft, der behersker alle jeres Tanker og Ønsker og Foretagender. Sorg derfor, at I erhverver den, bevarer den, forøger den og giver den videre til det næste Slægtled. Ja, lov Kong Christian i denne Time, at den Aand aldrig skal vige fra Kongeriget Danmark, saa vidt det staar til jer.

Kære Elever, dette tredobbelte Lofte vilde være den bedste Tak til vor afdøde Konge, en herlig Blomsterbuket ved hans Baare og en Betryggelse for Landets Fremtid. Det vilde sikkert ogsaa være en stor Glæde for vor nye Konge Frederik IX. og lette ham Regeringens lunge Aag.

Saa meget for denne Gang. Nu gaar I i jeres Klasser, tager jeres Tasker og forlader Skolen. For den lukker i Dag som Tegn paa vor Sorg over Kong Christian X.s Bortgang.

Fr. Kùpferle.

Brudstykker af Skolens Dagbog.

- 26.-31. August: IV Mellem er som sædvanlig paa Lejrskole i Skoletropens Hus i Stasevang.
11. September: Realklassen ser Henri Nathansen: »Inden for Murene«.
14. September: P. Samuelsen rejser paa Studieophold til England.
15. September: Pastor Burla, der var Elev paa Sankt Knuds Skole fra 1925—1930, synger sin første Højmesse i Jesu Hjerte Kirke.
19. September: Overskolens Elever ser Filmen »Fyrsten og Tiggeren«, bygget over Marc Twains Bog. (Skolescenen). Alliance Française's Bogpræmie tildeles Elev i Realklassen Bruno Franz.
11. Oktober: Forældreaften. P. Keller indleder. Derefter ser Forældrene Filmen »Aalens Vandringer«, P. Heggum taler om »Børn og Kultur«, og der afholdes Lotteri til Fordel for Lejrskolen. Overordentlig mange Forældre var mødt op til denne hyggelige Aften.
6. November: Skolen mindes Johs. Jørgensens 80 Aars Fødselsdag. P. Roos overbringer Digteren Skolens Lykonskning.
25. November: Overskolen ser Olufsens »Gulddaasen« paa Folketeatret. (Skolescenen).
21. December: Juleferien indledes med et lille Julespil om De hellige 3 Konger.

1947.

27. Januar: Overskolen ser Schillers »Wilhelm Tell« paa Det ny Teater. (Skolescenen).
13. Februar: Film fra »Red Barnet«s Arbejde forevises i Gymnastiksalen.
18. Februar: Pater Sialm fylder 80 Aar. Dagen højtideligholdes med Højmesse i Kirken. Det strømmer ind med Gaver og Lykønskninger til den gamle afholdte Sjølesorger.
25. Februar: Et Hold fra III Mellem besøger Nationalmusæet.
3. Marts: Lærer Geddey afgaar pludseligt ved Døden. Da Dødsbudskabet indtræffer, kaldes Lærere og Elever sammen i Gymnastiksalen, hvor den afholdte Lærer kort mindes. Undervisningen suspenderes for Resten af Dagen.
8. Marts: Lærer Geddey begraves. Ved Rekviepmessen i Jesu Hjerter Kirke staar de ældste Elever Æresvagt ved Kisten.
14. Marts: Overskolen ser Filmen om Florence Nightingale, »Den hvide Engel«. (Skolescenen).
20. Marts: Overskolen ser Filmen »Havets Beherskere«. (Skolescenen).
III Mellem besøger Naturhistorisk Musæum med Hr. Stoltenberg.
10. April: Overskolen ser Pasteur-Filmen. (Skolescenen).
20. April: Danmarks Konge gennem 35 Aar, Christian X. afgaar ved Døden. Dagen efter holdes en kort Sørgehøjtidelighed i Gymnastiksalen. Bestyrerens Mindetale findes gengivet andetsteds i dette Hefte.
23. April: Paa Sct. Georgsdagen modtager et Medlem af Skolens Ulvflok, Elev i I Mellem Olaf Christensen Sølvkorset for Livredning. Denne Dekoration udddeles til den, der med Fare for sit eget Liv redder et andet Menneske fra Livsfare.
24. April: Overskolen ser paa Skolescenen Leck Fischers »Jeg vil være en anden«.
3. Maj: Overskolen ser Musikfilmen »Ungdommens Melodi«. (Skolescenen).
6. Maj: III Mellem paa naturhistorisk Ekskursion med Hr. Stoltenberg.
8. Maj: I Anledning af afdøde Lærer Geddeys Fødselsdag nedlægger Elever fra IV Mellem og Real Blomster paa Graven paa Vestre Kirkegaard.
II Mellem besøger Frilandsmusæet i Lyngby med P. Heggum.
30. Maj: To af Skolens Elever, Bent Martensen i 4. Underklasse og Franco Christofoli i IV Mellem, optræder ved en offentlig Elevkoncert i Hornung & Møllers Sal, arrangeret af Hr. Organist Siegler.
4. Juni: I Mellem paa naturhistorisk Ekskursion med Hr. Stoltenberg.

Lærerpersonalet i 1946—1947.

- Küpferle, Frederik, Præst, cand. mag., Bestyrer: Latin.
Bang, Hans, mag. art.: Dansk, Engelsk.
Bender, Joseph, Præst: Geografi, Fransk.
Dekkers, Anton, stud. theol.: Bibel, Skrivning, Kirkesang.
Eriksen, Orla Tvede, Præst: Regning og Matematik, Skrivning.
† Geddey, Unger, eks. Lærer, Skolekonsulent: Dansk, Naturhistorie, Skrivning.
Grandt Hansen, Maria, cand. mag.: Dansk, Engelsk, Tysk.
Heggum, Georg, Præst, stud. mag.: Religion, Dansk.
Johnsen, Johan, Lærer: Bibel, Dansk, Historie, Geografi.
Keller, Paul, Præst, Inspektør: Bibel, Religion, Regning.
Kellermann, Axel, eks. Tegnelærer: Tegning.
Købke, Otto, Kantor: Sang.
Nielsen, Dora, eks. Lærerinde: Dansk, Regning, Naturhistorie, Skrivning.
Otto, Alfred, Præst, Dr. phil.: Religion, Historie.
Pauli, Karl, Præst: Engelsk, Regning og Matematik.
Roos, Heinrich, Præst, mag. art.: Tysk, Fransk.
Sabra, Nina, cand. mag.: Engelsk.
Stoltenberg, Bjørn, Lærer: Naturhistorie.
Stoltenberg, Inge, cand. mag.: Tysk.
Tümmler, Fritz, eks. Gymnastiklærer: Gymnastik.
Verheij, Albert, stud. theol.: Skrivning, Kirkesang.
Wolfisberg, Joseph, Præst: Fysik.
Sr. Angelika, Sankt Joseph Søster: Bibel, Religion, Naturhistorie, Anskuelse, Regning.
Sr. Edith, Sankt Joseph Søster: Bibel, Dansk, Historie, Geografi, Naturhistorie, Skrivning, Tegning, Sløjd.
Sr. Pauline, Sankt Joseph Søster: Dansk, Regning.

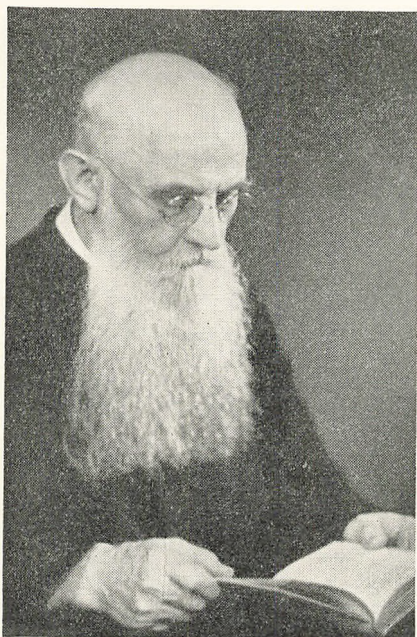
Lejrskolen.

Skoleaaret 1946—47 bragte desværre ikke Sankt Knuds Skole den selvstændige Lejrskole, som er vore Onskers Maal, og som vil være af stadig større Betydning, efterhaanden som Forstaaelsen af denne Undervisningsform vinder Fremgang. Det Areal ved Bastrup Sø, som vi havde udset os, faldt ind under de nye Fredningsbestemmelser for Soen og dens Omgivelser og skabte saaledes en lang Række vanskelige Forhandlinger med Fredningsnævnet, der dog til sidst resulterede i den ønskede Byggetilladelse, men med saadanne Indskrænkninger, at Skolens Ledelse fandt det rigtigst at opgive Tanken om en Lejrskolebygning paa dette Sted. Forskellige Planer har siden været fremme, bl. a. om et Samarbejde med Skoletroppen, der besidder en udmærket egnet Grund i Nordsjælland; men ingen Overvejelser har dog endnu

ført til et positivt Resultat. Vi arbejder videre, indtil et godt Resultat er naaet. Det er Planen i Begyndelsen af næste Skoleaar at indbyde en af Københavns kendte Skolemænd til paa en Forældreaften at holde et Foredrag om Lejrskolearbejdet. Naar Lærere og Forældre lofter i Flok, er der ingen Tvivl om, at vi trods de vanskelige Tider er i Stand til at løse Opgaven.

IV MelleM var i øvrigt som sædvanlig paa Lejrskole i Stasevang i en af de første Uger i det nye Skoleaar, saa Traditionen gaar videre, trods Materiale-mangel og Restriktioner.

Et Barndomsminde om Pater Sialm.

Min Entré i Sankt Knuds Skole som 10-aarig i 1906 skete ikke uden Frygt og Bæven. Jeg havde aldrig før oplevet en katolsk Præstemand. Synet af de sorte Skikkelser fik mig til at gyse.

Et Par Aar i Forvejen gik jeg i første Klasse i Ordrups Latin-skole (»Frisers Skole«; »Friser« var den kendte, grundtvigsprægede Skolemand Johannes Frederiksen. Om ham maa jeg fortælle et katolsk Træk. Han havde faaet anbragt en Sankt Josephs Statue paa Skolens Facade. Naar han om Morgenen gik forbi, tog han Hatten af og sagde: God Morgen, Sankt Joseph!).

En af mine smaa Kammerater talte en Dag til mig om »de sorte paa Højen« (Jesuitterne paa Andreaskollegiet), og han advarede mig imod hine faretruende Væsener.

Og nu stod jeg i Sankt Knuds Skole Ansigt til Ansigt med »de sorte«. En af den sorte Skare, som jeg først lærte at kende, var Pater Sialm. Sort, meget sort var han unægtelig. Foruden Præstekjolen i denne dystre Farve havde han sit store Skæg, der dengang var gnistrende sort.

Men jeg gjorde meget hurtigt den Opdagelse, at »de sorte« ikke var frygtindgydende. Tænk de kunde smile; ja, endogsaa le som almindelige Mennesker!

Naar jeg tænker tilbage paa Pater Sialm i hin første Tid, da han var min Religionslærer, kan jeg slet ikke forestille mig ham uden Smil. Han tog os Børn om Hjertet ved sin Venlighed og Godhed.

»Er du bange for mit Skæg?« kunde han sige, naar man noget overvældet veg tilbage, idet hans patriarkalske Skikkelse under Overhø-

ringen nærmede sig. Og medens han sagde disse Ord, strøg han kærligende over sit Skæg med sine buttede Hænder.

Det var hyggeligt og smukt og godt, alt, hvad han fortalte os. Dog var der nogle Ord, der bed sig fast i min Hukommelse paa Grund af deres Gru. Han fortalte, at han havde besøgt nogle af sine gamle Elever i Fængsel (og det var ikke som politiske Fanger, maa man nutildags tilføje). Han formanede os til at passe paa, at det ikke skulde gaa os ligesaa. Det har jeg mærket mig, og jeg konstaterer med Tilfredshed, at jeg hidtil bestandig har været paa fri Fod.

Siden 1906 er der som bekendt sket et og andet i Verden. Man kan vel sige, at der ikke er ret meget, som ikke er undergaaet en betydelig Forandring. Ogsaa Sankt Knuds Skole undergik en gennemgribende Ombygning. Der var Patres, som forsvandt, der kom nye Patres til.

Men Gud ske Lov findes der noget uforanderligt i denne Verden: Pater Sialm. Bortset fra, at Skægget har skiftet over fra sort til hvidt, er han fremdeles den samme. Han har stadig det samme Smil. Han er altid oplagt til at sige et Par venlige, spøgende Ord. Han har Ro over sig, og det er vel Forklaringen paa, at han har holdt sig saa godt i Vigor.

Vi haaber endnu i mange Aar at kunne møde Pater Sialm paa en Trappegang i Præstehuset. Vi, hans gamle Elever, ser i ham en aandelig Fader. Han har lært os meget om Gud, og jeg er ikke sikker paa, at jeg ikke forestiller mig selve Gud Fader i hans Billede.

Cay Benzon.

Eksaminer 1946.

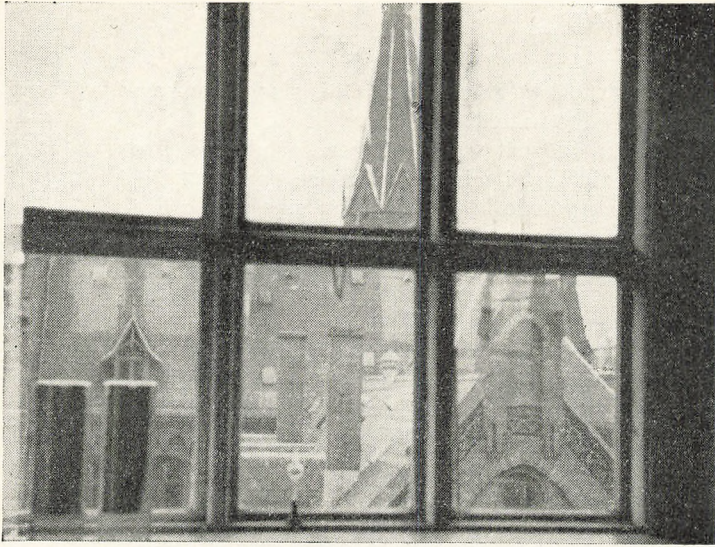
Ved Sankt Knuds Skole bestod i Maj-Juni 1946

Realeksamen:

Bent Aalberg	12,53	g+
Ole Brandt	12,58	g+
Mogens Lind	13,26	mg÷

Mellemskoleeksamen:

Frans Aagaard	13,55	mg÷
René Aaroe	13,00	mg÷
Raymond Cailloux	14,14	mg
Hugo Faber	12,73	g+
Bruno Franz	14,12	mg
Henning Jacobsen	13,63	mg÷
Hans Jørgen Jakobsen	13,63	mg÷
Georg Lütjens	14,01	mg
Svend Aage Mejdahl	14,26	mg+
Henning Nordencrone	14,10	mg
Heinrich Offenhäuser	13,43	mg÷
Povl Soelberg	13,34	mg÷
Walter Weiss	12,87	g+

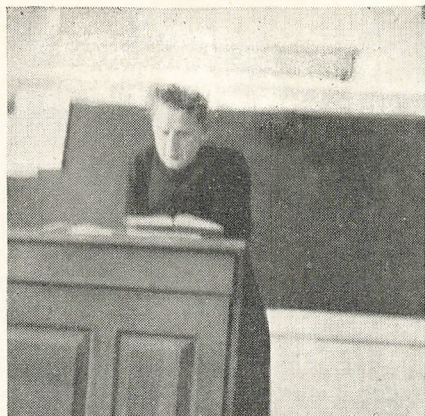

SMAA
GILI

1946-1947

IT
FRA

P. Otto i II. M.

Kong Herodes.

Spisefrikvarter.

II. M. paa Skovtur.

erkollegiet 21. Dec. 1946.

Friluftsgudstjeneste.

Lille Peter skal i Mellemkolen.

Blandt de mange smaa Mærkepæle i et Barns Liv er den første Skoledag. Selv om det for nogles Vedkommende bliver en taarevædet Oplevelse, saa skinner Solen hurtig, og naar de første Skoledage er overstaaet, hvor Afskeden med Mor ved Skoleporten endnu er lidt droj, ja saa bliver det for de fleste Born en vidunderlig Oplevelse.

Lille Peter vil føle det, som der Dag for Dag springer Døre op ind til en ny Verden. Han kommer hjem spækket med Indtryk og fuld af Undren over alt det nye, han hører om — morsomt er det at høre ham selv fortælle om Dagens Erobring, hvad enten det nu er et nyt mærkværdigt Bogstav, han har stiftet nærmere Bekendtskab med, eller det er et Regnestykke, han har faaet et Kryds for paa Tavlen, og naar man hører ham med den mest rørende Alvor beskrive den vidunderlige Paradisets Have med Adam og Eva, saa spørger man uvilkaarligt sig selv: Var det saa levende en Lærdom, du selv fik i dine første Skoleaar?

En skønne Dag opdager lille Peter, at Skolegangen — foruden at være en spændende Læg — ogsaa har visse Problemer, der skal løses, selv om disse ikke er særlig vanskelige i de første Klasser. I 4. og 5. Underklasse begynder den mere alvorlige Overvejelse og Bedømmelse af, hvad lille Peter kan — og vil! Karakterbøgerne taler manende Ord, og i 5. Klasse tales der om Oprykningen til Mellemkolen, og af og til afholdes der Prøver i Dansk og Regning for ligesom at lodde i Tide Dybden og Indholdet af lille Peters Viden. Er han en blot nogenlunde flittig og pligtopfyldende Elev, vil han aldrig føle denne Oprykning som noget uoverkommeligt. Det vil forekomme ham som en naturlig Folge af, hvad der er forberedt i Underskolen; men hvis han har sløjet af eller ikke har den fornødne Udvikling og de nødvendige Evner, ja saa kan Overgangen fra Underskolen til Mellemkolen forekomme som et Naaleoje, lille Peter skal passere igennem.

Her opstaar der af og til de Diskussioner med Hjemmet, som kunde være undgaaet, hvis man havde været virkelig opmærksom, naar det gjaldt lille Peters Skolearbejde.

I enhver Eksamensskole lægges Arbejdet til Rette allerede i Underskolen, saaledes at Eleverne gennem de Opgaver, der gives dem, mødes til at opfylde Eksamensskolens Krav. Det er nødvendigt, at der udføres et Arbejde — ikke alene paa Skolen, men ogsaa i Hjemmet — og der er Grund til at standse op ved Spørgsmaalet om Hjemmearbejdet.

Dette er af opdragende Betydning, og her skulde der være et noje Samarbejde mellem Eleverne, Hjemmet og Skolen, saaledes at der fra Skolens Side er sørget for, at Opgaverne ikke overstiger lille Peters Evner og Kræfter og er holdt inden for Rammer, hvor han føler sig hjemme, saa han tillidsfuldt og med Glæde kan gaa i Gang med Arbejdet. Til Gengæld skulde Hjemmet saa forstaa, at der ved Hjemmearbejdet paalægges ham en Pligt, som skal udføres under Ansvar. Paa den Maade skabes der Mulighed for at vække og styrke den personlige Ansvarfølelse, men ogsaa for at lade ham føle og opleve Glæden ved at udføre et Arbejde helt paa egen Haand.

Allt for ofte sker det, at Eleverne skubber dette Hjemmearbejde ud

til sidste Minut, og Resultatet bliver derefter. Alt for ofte sker det, at Skolen faar en Meddelelse om, at Lektier ikke er læst. Stile ikke skrevet og Regnestykker ikke regnet paa Grund af Fornøjelser om Eftermiddagen eller Aftenen, som lille Peter ikke skulde snydes for, og saa er der ikke blevet Tid til Skolens Lektier.

Meget vilde være vundet for Skolen, hvis Hjemmet kunde bibringe Barnet den Forstaaelse, at Lektier og hvad dertil horer er en ganske naturlig og daglig fastlagt Pligt; saa vil der opstaa den Følelse af Ansvar, som vil blive til Nytte senere i Livet, naar det bliver alvorligere Opgaver, det drejer sig om. Det er heller ingen daarlig Idé at kigge i lille Peters Bøger af og til. Mange Arbejder er maaske endda prisværdige og kan fortjene Ros; denne kan virke som en Spore til yderligere Anstrengelse, ligesom en sjusket og uordentlig Besvarelse fortjener Dadel. Det er jo ikke givet, at Skolen er den eneste Hævdere af Ros og Dadel; hvis her opstaaer et vist forstaaende Samarbejde, vilde det styrke lille Peters Tro paa de tvende Autoriteter, han er underkastet, og det skulde nok bære Frugt.

Naar der 4—5 Gange aarligt gives Karakterer, skulde disse være en Maalestok for, hvad lille Peter kan, og samtidig give Hjemmet en Oplysning om Arbejdet i den forløbne Termin, om der er Fremgang eller Tilbagegang, om der er Grund til at drofte enkelte Fag af Hensyn til eventuel Oprykning o.s.v.

Undertiden kommer der ingen Reaktion fra Hjemmet, før Aaret er gaaet, og saa opstaaer den ovenfor nævnte Diskussion om lille Peters Oprykning i Mellemskolen. Kan han rykke op? Ja, det kan han, hvis han opfylder de Krav, der stilles fra Skolens Side: g \times i Dansk og Regning og et Gennemsnit af 12,00, og det kan enhver »lille Peter« opnaa, hvis han er normalt begavet og er en nogenlunde flittig og lærevillig Elev.

Opfylder han ikke disse Krav, maa han gaa sin Klasse om og indhente, hvad der mangler i Kundskaber og Udvikling. Det er ingen Skam at være Oversidder. Mange betydelige Mænd i store Stillinger har paa et eller andet Tidspunkt i deres Skoletid maatte gaa en Klasse om. I Tilfælde, hvor der kan være Tale om Standsning i Udvikling som Følge af en eller anden Svaghed, kan der opnaas udmærkede Resultater, ligesom den Elev, der arbejder tungt og langsomt, pludselig kan »vaagne op« og mærke Glæden ved at kunne magte det Arbejde, der før foltes uoverkommeligt. Er det ikke forstaaeligt, at en Dreng, der altid ligger sidst i Klassen, og som ikke magter Opgaverne, ikke kan føle nogen Glæde ved Skolearbejdet? Faar han saa et Aar til i det samme Pensum, faar han ofte den Selvtillid, det hidtil skortede paa, og han bliver en helt anden Elev at arbejde med.

Procentvis er det ikke mange Elever, der trænger til denne ekstra Afstivning, og de faa Tilfælde, der findes, kunde gores endnu færre, hvis Hjemmene i lige saa høj Grad som Skolen var med i lille Peters daglige Arbejde og raabte »Vagt i Gevær«, naar han spillede paa sine egne Boldbaner og drømte sine egne Drømme, der ikke hørte hjemme i Skolen og dens Arbejde.

Dora Nielsen.

I »Fyns Tidende« af 1. Maj 1947 læstes under Overskriften:

De rigtige Tølpere er en uddøende Race.

Stadsskoleinspektør Carl Hansen, Roskilde, har den 1. Maj været ansat ved Skolevæsenet i Roskilde i 25 Aar, og i den Anledning har »Roskilde Dagblad« haft en Samtale med ham om Skole og Børn.

Børn er, siger Skoleinspektøren, gennemgaaende lettere at have med at gøre nu end før i Tiden. De rigtige Tølpere er en Race, som er ved at uddø.

— Er der ikke dem, der mener det modsatte?

— Nej, jeg tror nok, at Hovedbebrejdelserne nu om Stunder skal rettes mod Hjemmene. De forsømmer efter min Mening alt for ofte deres Opgaver, glemmer, at der er noget, der hedder Forældrepligt. Børnene var grovere før, nu er de rarere, men ogsaa mageligere, og der er en fremherskende Tendens i mange Hjem til at støtte og opmuntre denne Magelighed. Vil lille Peter sove længe en Dag, er der skam ikke nogen Mening i, at han skal i Skole. Gider han ikke læse Lektier, maa han sandelig være fri. Det er maaske et Udslag af Forældrenes voksende Magelighed og tillige ogsaa af den Børnedyrkelse, der er saa moderne for Tiden, men i mange Tilfælde begaar Forældrene en Uret mod deres Børn paa denne Maade, der ikke kan gøres god igen. Hjemmene gør sig ikke altid klart, hvor grundlæggende Skoleaarens Forløb er for et Barns videre Udvikling og Karakter. Først skal et Barn have at vide, at det skal, senere vil det, og tilsidst kan det. Det er den rigtige Udvikling.

P. Schalk in Memoriam.

Det var en Sorg og en Skuffelse for mange Elever fra Sankt Knuds Skole gennem sidste Aarsprogram at faa at vide, at deres gamle Lærer og Ven, Pater H. Schalk, var afgaaet ved Døden.

Adskillige havde stadig næret det Haab, at de endnu engang skulde faa Lejlighed til at træffe ham, enten her eller i hans ny Virkefelt i Sydtykland, men saaledes skulde det altsaa ikke være.

Jeg horte første Gang om Pater Schalk, da jeg engang — det maa have været omkring 1925 — med den daværende Rektor drøftede Spørgsmaalet om en ny Tropskapellan for Skolens Spejdere i II ABSALON TROP. »Det skal være Pater Schalk,« sagde Pater Rektor, »ham vil Spejderne faa Glæde af.« — Ganske vist havde Pater Schalk allerede været paa Skolen som ung Skolastiker, men jeg kendte ham ikke fra den Tid, og det var derfor med nogen Spænding, at vi Førere saa hen til Samarbejdet med den nye Kapellan. »Hvordan er han?« »Mon han vil kunne komme godt ud af det med Drengene?« »Tager han med os i Sommerlejr?« Saadan var Spørgsmaalene Fører og Fører, Dreng og Dreng imellem.

Vi blev ikke skuffet. Pater Schalk var en prægtig Mand. Han forstod Drengene, gik ind paa deres Idéer, kunde give dem noget at arbejde med

og for, og saa var han ikke bange for at tage sin Part af Arbejdet, og det er noget, som en Dreng ser meget paa.

De, der fik den Glæde at være med i de Lejre, hvor Pater Schalk var Tropskapellan, fandt her en Mand i dette Ords bedste Betydning, en Mand de kunde og vilde se op til, og til hvem de altid kunde betro sig.

Desværre blev Pater Schalk plaget af Sygdom de senere Aar, han endnu var her i Danmark, og han var derfor tvunget til efterhaanden at trække sig tilbage fra det aktive og krævende Spejderarbejde. Men hans Venner fra dengang havde gennem Korrespondance fulgt ham, da han rejste fra Danmark for at søge at finde Hælbredelse i Udlandet, og de havde med Glæde hørt om de store Lederopgaver, der efter hans Rekonvalescens var blevet betroet ham i et af Jesuitternes største Huse i Sydtysskland — uden Tvivl Opgaver, som han med sit store Organisationstalent har forstaaet at løse fuldtud.

I Foraaret 1946 rejste en af mine Førere, der gjorde Tjeneste i den amerikanske Hær, til München, og jeg bad ham da prøve paa at finde Pater Schalk, som jeg i nogle Aar ikke havde hørt fra. Fra ham fik jeg Bud om, at Pater Schalk var død, og at han havde besøgt hans Grav, og dermed brast Haabet om igen at træffe den Mand, der havde betydet saa meget for saa mange af Sankt Knuds Skoles Elever — ikke mindst for dem, der dengang var Spejdere i II ABSALON TROP.

Maatte Gud i sin Himmel lønne ham mangefold for alt det gode, han vidste at gøre i den Tid, det forundtes ham at virke ved SANKT KNUDS SKOLE.

H. Valeur Fausboll.

Til Minde om Pater Hermann Lucas S. J.

I ca. 20 Aar var P. Hermann Lucas knyttet til Sankt Knuds Skole. Han begyndte som ung Lærer i Aaret 1911: Religion, Bibelhistorie, Regning, Matematik, Tysk, Geografi var de Fag, hans Timeplan spændte over. Flere Gange dimitterede han i Tysk og Regning-Matematik. Da jeg kom til Skolen to Aar efter ham, opdagede jeg snart, hvor godt han havde levet sig ind i Skolens og Byens Liv. Han følte sig helt hjemme her. Drengene omfattede ham med den mest levende Interesse og Forstaaelse.

Lærergerningen faldt let for hans Naturel og Karakter, der kunde afvinde de mindste Detailler Interesse, et Smil, en Spøg eller en hjertelig Latter. Han trættedes ikke ved Gentagelsen, men havde Evnen til at forny sig for hvert Aar, der gik. Med pinlig Samvittighedsfuldhed forberedte han sine Timer. Vidne derom er endnu en Snes Hefter, hvori han havde gennemregnet alle Opgaver fra 3. Underklasse og til Realklassen, tegnet alle geometriske Figurer og Konstruktioner, opnoteret Masser af geografiske Mærkværdigheder.

Det var dog ikke saa meget Faget som saadant, som snarere Eleverne selv, deres Særpræg, Anlæg, Vanskeligheder, deres Milieu og Tanksæt, der havde P. Lucas' største Interesse. Han indførte mig i Skolelivet, idet han gennem mange Samtaler skildrede Drengenes Ka-

rakterer, deres Familieforhold, deres Udsigter og Chancer for mig, paapegede, hvordan de burde behandles og udvikles, kort: han gav mig den fornøjeligste pædagogiske Indførelse i Skolens Arbejde. Hver Dreng kunde faa ham til at smile: han saa det gode i dem alle, og det tør siges, at hans Elever følte, at P. Lucas var god imod dem. Han havde maaske ikke Evnen til at brillere i Undervisningen, men Udholdenhed og Arbejdsglæde nok til, at hans Undervisning og Opdragelse kunde bære Frugt.

Da P. Lucas var blevet Rektor for Sankt Knuds Stiftelse, var han stadig levende interesseret i Skolens Ve og Vel. Med rund Haand stillede han nye Læremidler til Raadighed; altid aaben for Tidens Krav og nye Idéer, lod han det gode nye faa Indpas indenfor de givne Muligheders Grænser.

Sine sidste ti Levkaar tilbragte han i Sjølesorgen i Aarhus og Ordrup. Der kunde han gøre Brug af den rige Erfaring i Menneskebehandling, som hans Virksomhed ved Sankt Knuds Skole havde givet ham.

Ære være hans Minde! Requiescat in pace!

J. Wolfisberg S. J.

† U. C. Geddey.

Lærer ved Sankt Knuds Skole 1925–1947.

Mandag den 3. Marts 1947 døde Sankt Knuds Skoles afholdte Dansk- og Naturhistorielærer gennem 22 Aar, Skolekonsulent U. C. Geddey. For alle, der gennem Aarene var traadt i Forbindelse med Geddey enten som Elever eller Kolleger, var det, som om et kendt og kært Træk i Skolens Ansigt forsvandt. Han hørte med til vort Liv, den store, brummende Bjørn, kvik og sommetider grovkornet i Replikskiftet, altid venlig og altid tjenstvillig, først og fremmest altid fuld af Omsorg for sine Elever. Han kunde tale saa længe det skulde være om sin Skole og sine Dreng. Emnet var udtømmeligt, og man fik sommetider det Indtryk, at han ikke havde

Tid til at sysle med sine egne Problemer blot for at sysle med andres. Jeg husker, hvorledes han engang efter en mindre Operation laa paa Hospitalet med sit Ur foran sig paa Sengen og i Tankerne fulgte Arbejdet paa Skolen. »Nu skulde jeg egentlig sidde oppe i III. Mellem

Nu ringer det til det store Frikvarter Gad vist, hvordan min Vikar klarer Botaniken i II. Mellem« Saadanne Bemærkninger flettedes ustandseligt ind i Samtalen og viste, hvor Tankerne var henne. Skolen var mere end det halve Liv for denne Mand. Han besad en utrolig Færdighed i at undervise, idet han med smaa Midler forstod paa een Gang at holde Disciplin og at bibringe Eleverne Stoffet paa en grundig og interessant Maade. De Tips, han kunde give i Undervisningsteknik, var uvurderlige, og man kunde have ønsket, at det havde været ham forundt at indføre unge Lærere i deres Gerning i langt større Omfang, end det blev Tilfældet. Hans Iagttagelsesevne var skarp — intel af, hvad der foregik i Klassen, undgik hans Opmærksomhed — og hans Arbejdsevne var stor. Altsammen Egenskaber, der bidrog til at gøre ham til den betydelige Lærerpersoneghed, han var. Lærergerningen stod for ham som i lige Grad kundskabsmeddelende og opdragende, og mange af hans Elever gennem Aarene kan takke ham for et godt Raad og en værdifuld Vejledning i rette Tid.

Hyppige Sygdomsperioder havde i de senere Aar rokket ved Lærer Geddeys Konstitution, og ydermere havde han den store Sorg at miste sin første Hustru ved den frygtelige Katastrofe paa Jeanne d'Arc Skolen. Maaske er der Trøst for Tabet i den Tanke, at han er blevet kaldt bort i rette Tid. Han havde selv bestemt Indskriften paa sin Gravsten som det eneste Minde, han ønskede, Eftertiden skulde bevare om ham: U. C. Geddey, Lærer ved Sankt Knuds Skole. Som saadan vil hans Minde ogsaa blive bevaret og æret, saa længe Skolen staar.

R. I. P.

Aarets Elever.

Realklassen. (14)

Frans Aagaard. René Aaroe. Hugo Faber. Bruno Franz. Flemming von Hallas. Henning Jacobsen. Hans Jørgen Jakobsen. Georg Lütjens. Svend Aage Mejdahl. Henning Nordencrone. Heinrich Offenhäuser. Kjeld Olsen. Sven Schmidt. Povl Soelberg.

IV. Mellemskoleklasse. (16)

Ole Barfred. Bernard Bévort. Francesco Christofoli. René Darving. Bernhard Hansen. Anders Hjorth. Magnus Holmgren. Flemming Jensen. Mogens Larsen. Pippo Longo. Georg Maier. Leif Melskens. Ole Silco-witz-Hansen. Walter Weiss. Hugo Wendel. Gaston van Wontherghem.

III. Mellemskoleklasse (22)

Hans Bévort. Erik Borggreen. Hans Bølling. Jens Abraham Christoffersen. Franz Christian Ejstrup. Ole Haagensen. Henning Hansen. Philipp Hansen. Jørgen Heitmann. Hans Henningsen. Henning Jensen. Klaus Jerndorff. Bent Lomholdt-Pedersen. Andreas Martensen. Henrik Bender Mortensen. Percy Mortensen. Per Nyborg. Bent Ritz Petersen. Erik Reinhardt. Bent Thorkildsen. Otto Wadsted. Ole Viffeldt.

II. Mellemskoleklasse. (23)

Preben Abrahamsen. Bent Andreasen. Ole Becher. Poul Bølling. Max Hedenborg. Alf Prytz Jensen. René Karch. Fritz Larsen. Mogens Larsen. John Liliendal. Gunnar Madsen. Guy Wenckens Madsen. José Novella. Thanning Olsen. Kaj-Mogens Poschmann Petersen. Uffe Ravn-skov. Erik Reistrup. Alexander von Schalburg. Ole Schelde. Jørgen Silcowitz. Jørgen Thorkilsen. Gunnar Tuxen. Kjeld Østrom.

I. Mellemskoleklasse. (32)

Erik von Benzon. Niels Ole Christensen. Olaf Christensen. Renato Franz. Flemming Gryholt. Frans Hansen. Flemming Hjorth. Christian Høimark. Per Jensen. Otto Keller. Hans Joseph Knudsen. Mogens Laur-sen. Hans Jørgen Linde. Kaj Madsen. Flemming Sax Nielsen. Kaj Ul-richt Pihl. Ib Rasmussen. Knud Rasmussen. Mogens Reinhardt. Michael Reiter. Eric Schmidt. John Schmidt. Arne Schultz. Benito Scocozza. Per Skjold. Ib Søderberg. Martin Terman. Bent Therkildsen. Jørgen Veith. Yngvè Verwohlt.

5. Underklasse. (32)

Leo Andersen. Palle Ulsted Andersen. Torben Bang. Ole de Blanck. Jørgen Bredholt. Poul Carentius. Flemming Christensen. Per Christen-sen. Eli Dahl. Gunnar Galsgaard. Ib Hjorth. Hans Holler. Fini Jaworski. Jens Lebech Jensen. Jørgen Holm Jensen. Povl Kyster. Bent Morten-sen. Bendt Nielsen. Dion Nielsen. Povl Pedersen. Torben Pedersen. William Poulsen. Asger Ravnskov. Jørgen Reistrup. Jørn Riedel. Knud Erik Sløk. Finn Sørensen. Benny Thorsoe. Viggo Tuxen. Borge Wilhelm.

4. Underklasse. (37)

Per Andersen. Ole Bang. Knud Jørgen Bertelsen. Svend Borggreen. Jan Bredholt. Erik Elnebo. Christian Goos Flagstad. Hans Jørgen Hage-mann. Birger Hansen. Jan Hansen. Mogens Hansen. Torben Hansen. Kenneth Harlo. Flemming Hjorth. Niels Hjorth. Alex James. Jørgen Jensen. Leif Jensen. Jørgen Klarskov Jeppesen. Erik Kluge. Flemming Larsen. Erik Linde. Per Markussen. Bent Martensen. Jørgen Nyborg. Jørn Pedersen. Flemming Ishøj Petersen. Hans Petersen. Jan Hummer Petersen. Jørgen Bille Petersen. Jan Pinborg. Bent Raith. Flemming Romny. Per Sørensen. Uffe Tolderlund. Sven Werner. Henrik Æren-lund.

3. Underklasse. (27)

Preben Adolph. Marcel Aubertin. Erling Bloksted. Nils Caspersen. Kjeld Christensen. Ole Christensen. Ralph Christensen. Vincent Chri-stensen. Livio Francati. Arne Otto Hansen. Otto Hansen. Paul Johan-sen. Aage Klarlund. Peter Kyster. Ebbe Lind. Helge Lind. Jim Louw. Ole Markussen. Carl Johan Nielsen. Finn Nielsen. Henrik Nissen. Bendt Petersen. Per Romau. Jørgen Suhr-Hansen. Svend Aage Svendsen. John Voggesser Sørensen. Preben Therkildsen.

2. Underklasse A. (28)

Jørgen Bendixen. Jens Blach. Kjeld Borggreen. Ole Boyesen. Stefan Clausen. Robert Desprès. Jørgen Eskildsen. Henning Frederiksen. Roy

Frimann. Peter Hansen. Ole Henningsen. Ib Holby. Per Høyer. Willi-brord Klaes. Jens Kostrup. Karl Børge Kristjansson. Bertil Krogh. Hans Larsen. Niels Peter Madsen-Østerbye. Aksel Olsen. Eilef Petersen. Preben Reimer. Bent Reinhardt. John Römpler. Ralph Römpler. Jørgen Skalsberg. Jørgen Stollenberg. Ole Stryhn.

2. Underklasse B. (26)

Henri Blockmanns. Bjørn Borre. Hans Buchholtz. Peter Clausen. Allan Frühwirth. Leif Hartvigsen. Rolf Jacobsen. Jørgen Kluge. Bjørn Larsen. Christian Lauenborg. Henrik Madsen. Per Mikkelsen. Henning Mondrup. Per Mortensen. Sven Burmeister Møller. Allan Nielsen. Peder Lerehe Nielsen. Teddy Nielsen. Frank Nissen. John Olsen. Jørgen Pedersen. Georg Petersen. Jan Ramsnæs. Fredie Schuler. Jørgen Søskov. Søren Ørsted.

1. Underklasse. (38)

Erik Aalberg. Arne Albrechtsen. Gert Andersen. Jørgen Anderson. Lasse Bachmann. Kurt Barfred. Dino Bjørkenheim. Harald Bøhling-Petersen. Finn Christensen. Per Darville. Jan Darving. Bent Egeberg. Jørgen Erichsen. Finn Frühwirth. Olaf Halladin. Claus Hansen. Hans Kurt Hansen. Jens Hjorth. Stig Holsting. Kurt Jensen. Jens Klarskov Jeppesen. Leif Jørgensen. Jørgen Kaars. Georg Knudskov. Jan Larsen. Ole Larsen. Per Larsen. Nels-Erik Møller. Gudmund Nielsen. Ole Nielsen. Per Nilsson. Søren Odgaard. Preben Petersen. Jørgen Ringius. Per Rudis. Flemming Therkildsen. Henrik Klem Thomsen. Ole Westergaard.

Navne og Nyt.

Bryllup.

Leif Mortensen (39) g. m. Frk. Birte Ledertoug	5. 6.46
Knud Chr. Windfeldt Schmidt (21) g. m. Frk. Birthe Anne Petersen	8. 6.46
Børge Hansen (31) g. m. Frk. Edel Petersen	23. 6.46
Bent Jørgensen (39) g. m. Frk. Bodil Graabech	23. 6.46
Bruno Andersen (36) g. m. Frk. Jean Griggs	26.10.46
Arne Nissen (33) g. m. Frk. Astrid Hansen	20.11.46
Erhard Aae (24) g. m. Frk. Ebba Jensen	15.11.46
Ib Schneider (37) g. m. Frk. Anni Margrethe Hejde	16.11.46
Albert Schumann (30) g. m. Frk. Pauline Rivels	28.11.46
Bendt Malé (30) g. m. Frk. Grete Fonnesbech-Sandberg	20. 1.47
Arthur Caspersen (33) g. m. Frk. Synnove Berg	2. 2.47
Josef Jennes (31)	

Nyfødte.

Anker Røper (35) en Son René	8.11.45
Erik Malherbes Jensen (25) en Son Steen Malherbes	11. 2.46
Kaj Weber (36) en Son Bent	25. 3.46
Preben Kannik (30) en Søn Poul	2. 4.46
Albert Stroyer (37) en Datter Grethe	11. 5.46
Franz Hoffmann (35) en Son Nils	14. 6.46
Anton Windfeldt Schmidt (31) en Søn Søren	20. 6.46

Filip Lange (33) en Datter Lisbel Margrethe	29. 7.46
Ole Forup (33) en Datter Susanne	30. 8.46
Alf Simonsen (31) en Datter Birgit Elisabeth	19. 9.46
Oscar Schinkel (34) en Datter Marianne	21. 9.46
Johannes Hoffmann (16) en Søn Sven	23. 9.46
Borge Ostergaard Christensen (29) en Søn Knud Aage	1.10.46
Erik Palbom (26) en Søn Sten	2.10.46
Charles Bührmann (25) en Søn Ole Michael	24.10.46
Einar Hoffmann (28) en Søn Erik	27.11.46
Giovanni Pietro Lizier (36) en Datter Jane	11.12.46
C. C. Lange (28) en Søn Søren	12.12.46
Helmer Wesch (25) en Søn Michael	
Leif Barse (39) en Søn Thorleif	
Jan Flandrup (35) en Søn Ole-Jørn	12. 6.46
Henning Nystrom (31) en Datter Birthe Annelise	1. 1.47
Richard Samuelsen (25) Tvillinger Werner Zernickov og Erik Zernickov	4. 1.47
Cand. med. vet. Jørgen Müller (34) en Søn Henrik August	8. 2.47
Erik Melskens (42) en Søn Jan Erik	7. 3.47
Gregor Andreassen (24) en Søn Frans Michael	28. 3.47
Birger Sr. Malherbes Jensen (27) en Datter Birgit Malherbes ..	3. 4.47
Eduard Josef Hohling (17) en Søn Pierre August	7. 4.47
Carl Erik Reddersen (40) en Datter	9. 5.47
Karl Mommer (36) en Datter	9. 6.47
Dan Madsen (38) en Datter Else Margrethe	
Kaj Harders (42) en Datter Kirsten	
Gunnar Christensen (35) en	
Heinrich Møller (28) en Datter Kirsten	25. 2.47
Johannes Samuelsen (32) en Søn	26. 7.47
Cato Simonsen (37) en Søn	28. 7.47

Studentereksamen.

Frants Ellyton (43)	Paul Larsen (43)
Carl Jensen (43)	Mogens Stegman Laursen (43)
Erling Rasmussen (42)	Jens Erik Poul Pedersen (43)
Carl Jørgensen (43)	Finn Hobel (44)
Knud Christensen (42)	Kjeld Melskens (44)
Kaj Harders (42)	Gregor Andreassen (24)
Claude Aebischer (44)	

Til Lykke.

Palle Burla (30) præsteviet	8. 9.46
Henning Valeur Fausbøll (20) modtog den pavelige Sylvester Orden.	
Frans Hoffmann (35) Prokurist.	

Døde.

Søster M. Alberta, Skolesygeplejerske	5.11.46
Pater Hermann Lucas	9.11.46
Lærer U. Geddey	3. 3.47
Søster M. Annuntiata. Lærerinde 1920—30	27. 4.47
Kaj Peter Louis Borggreen (20)	9. 6.47

Driftsregnskab for „Sankt Knuds Skoles Venner“

1. August 1945—31. Juli 1946.

INDTÆGTER:		UDGIFTER:	
Kontingenter	928,50	Kontorudgifter, Porto, Pa-	
Gaver	5,00	pir	100,59
Solgte Festskrifter	18,00	100 Lødsedler	100,00
Indvundne Renter (Spare-		5000 Lødsedler, 5000	
kasse)	25,55	Numre	80,00
Indvundne Renter (Post-		Ekskursioner	193,74
konto)	0,95	Klichéer til Aarsberet-	
		ning 1945—46	83,13
		Bøger til Elevernes Bib-	
		liotek	75,00
		Tilskud til Spejdertrop ..	50,00
		Tilskud til Lejrskole	17,00
		Tilskud til Sommerlejr ..	150,00
		Diverse	101,15
		Aarets Overskud	22,59
	<hr/>		<hr/>
	Kr. 978,00		Kr. 978,00

København, den 10. August 1946.

»Sankt Knuds Skoles Venner«.

P. Keller.

H. Bang.

Nærværende Regnskab stemmer overens med de forelagte Bilag.

København, den 12. August 1946.

Johan Jehnsen.

J. Berg.

Redaktionen for „Navne og Nyt“

beder alle godhedsfuldt meddele glædelige Efterretninger samt Dødsfald af tidligere Elever, saa at denne Rubrik altid er »up to date«.

K. Pauli.

Skolens Spejdertrop.

2. Absalon Trop i Hertug Knuds Division (Det danske Spejderkorps) er Skolens Spejdertrop. Tropsfører er Hr. T. Klevin, Vesterbrogade 106 A.

Til Spejdertroppen er knyttet en Ulveflok for Drengene fra 8—12 Aar. Flokfører er Frk. Ruth Olsen. Adresse: Frk. Nielsens Pension, Vesterbrogade 33, Telf. Eva 35074.

